

Καὶ ἤμουν τόσο βέβαιος καὶ ἐπίστευα εἰκότως
πῶς ὁ γνωστὸς ἡμέτερος θὰ ἐπιτύχη πρῶτος,
ποῦ ἤμουν πάλιν ἕτοιμος μὲ κοπιερὸν μαχαίρι
νὰ κατακέψω ριζιθὸν καὶ τᾶλλο μου τὸ χέρι,
καὶ νὰ τὰ ρίξω καὶ τὰ δρῶ ὅτων σκουπιδιῶν τὸ κάρο...

Φ.— Ἀφήσετέ με πρὸς στιγμὴν ἀναπνοὴν νὰ πάρω.
Ναὶ μὲν ὁ Λογιώτατος τῆς Θεσσαλίας δίδει
πικρὸν νηφοκεκκῶμον εἰς σᾶς καὶ τὸν Λεβίδη,
ναὶ μὲν σᾶς ἐπολέμησαν Αὐστριακοὶ προδότες,
ναὶ μὲν καὶ πάλιν λάχανα κατ᾽ ἕξερὰ βὰ τρώτε,
ναὶ μὲν ὅτι βρόντο ἤγανε τὰ νέα ὄνειρά σας
καὶ τοῦ χεριοῦ τὸ σφιξιμο καὶ ἡ πολλὴ χαρὰ σας,
ἀλλ' ἡ ἀποτυχία σας καθόλου δὲν σημαίνει,
ἀφοῦ μὲ σᾶς τὸ φρόνημα τῆς Θεσσαλίας μένει.
Κι' ἂν ὁ Τρικούπης ἔκρδισε καὶ πάλι, τὸν κακὸ του...
μὰ τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα δὲν εἶναι ἰδικό του...
κι' ἀφοῦ ὀλόκληρος λαὸς ἐσᾶς καὶ μόνον θέλει,
ἂν βουλευτὰς δὲν ἔχετε, γιὰ τοῦτο μὴ σᾶς μέλη.
Ἄν δὲ καὶ πάλιν ἔξαφνικὴ ἐπλάκωσε μαυρίλα
κι' ἂν τᾶκαμε ὁ κύριος Γεωργιάδης νίλα
κι' οἱ Θεσσαλοὶ ἐψήφισαν τὸν ἄλλο τὸν χαλντούπη,
μένει σὲ σᾶς τὸ φρόνημα καὶ εἰ ψῆφοι ὅστιν Τρικούπη.
Φωνὴ λαοῦ, φωνὴ θεοῦ... αὐτὸ συλλογισθῆτε
καὶ ἀμέσως εὐδοκῆσετε νὰ παρηγορηθῆτε.

Δ.— ὦ! ναί, ἂν ἐμαράνθησαν τῆς δόξης αἱ μυρσῖναι,
πλὴν τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα ἡμέτερον θὰ εἶναι,
φρονῶ δὲ πῶς τὸ φρόνημα τῶν εὐφρονούντων μένει
ἀγνὸν καὶ ἀκηλίδωτον ἐν τῇ *Συντεταγμένῃ*,
μ' ἐκείνην δὲ συντάσσονται τὰ φρόνημα στοιχεῖα
καὶ εὐπὼ ἀποτάσσονται ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ.

Φ.— Καὶ τώρα, πρωτοκάθεδρε, σᾶς συμβουλεύω πάλιν
ν' ἀφήσετε τῶν σκέψεων τὴν τόσῃν παραζάλην
καὶ τίτλον νὰ προσλάβετε ἀκόμη ἄλλον ἕνα...

Δ.— Αὐτὸς ὁ Λογιώτατος...

Φ.— Ἀκούσετε καὶ ἐμένα.

Ἐπῆρχε, λέγουν, βασιλεὺς ποτὲ ὅστιν Ἰσπανίαν,
ποῦ εἶχε νόσον ὅπως σεις, τῶν τίτλων τὴν μανίαν.
Κι' αὐτὸς δὲν ἀπελπίζετο εἰς τὰς ἀποτυχίας,
ἀλλὰ ὁσάκις ἔχανε τοῦ κράτους Ἐπαρχίας,
ἐπωνυμίας μόνος τοῦ ἐλάμβανε μεγάλας,
ὡς δτου μὲ τοὺς τίτλους τοῦ ἀπέμεινε ὁ τάλας.
Αὐτὸ νὰ κάμετε καὶ σεις...

Δ.— ὦ! ναί, μακράν, προδότες,
καὶ εἰς ἐμὲ προσέλθετε καὶ νέους τίτλους δότε.

Φ.— Ὀνομασθῆτε ἀρχηγὸς τῆς μὴ διηρημένης,
ἀρχισυντάκτης ἀρχηγὸς τῆς νῦν *Συντεταγμένης*,
τῆς ἐνιαίας, τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἀδικαιρέτου,
καὶ δι' αὐτοῦ θαμβώσατε τοῦ τίτλου τοῦ προσθέτου.
Τῆς Ἰσπανίας τὸν κλεινὸν Μονάρχη, μιμηθῆτε
καὶ μ' ἕνα τίτλον σπεύσατε νὰ παρηγορηθῆτε.

Δ.— ὦ! ναί, ἡ ἀδικαίρετος καὶ ἡ *Συντεταγμένη*!...
αὐτὴ ὡς μόνη μου ἐλπίς καὶ σωτηρία μένει...

Ἄς τόχω κᾶν μιᾶς τιμῆς τοσοῦτον ἐξαιρέτου
νὰ μ' ὀνεμάσουν ἀρχηγὸν μιᾶς ἀδικαιρέτου,
συντεταγμένης τακτικῶς καθ' ὅλας τῆς τὰς τάξεις
καὶ ἐπιχειροῦσης δι' ἐμοῦ συντεταγμένας πράξεις.

Φ.— Αὐτὸς ὁ νέος τίτλος σας τὸν κόσμο θὰ σαστίσῃ
καὶ τοῦ Ἰρικούπη βέβαια πολὺ θὰ τοῦ κοστίσῃ.
Κι' ἂν δὲν ἐθριαμβεύσατε ὅστιν νέαν ταύτην πάλην,
εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν ἀπέλθετε καὶ πάλιν,
καὶ ἐγὼ κατόπιν ἔρχομαι μὲ σᾶς συντεταγμένος,
γιατὶ καὶ ἐγὼ εὐρίσκομαι πολὺ ἀπηλπισμένος,
καὶ ἕνα προσμένω μοναχὰ μετὰ χαρᾶς ἐξάλλου,
νὰ γίνουν οἱ ἀπόπατοι ἐκεῖνοι ἐκ κρυστάλλου,
καὶ τότε, πρωτοκάθεδρε, καὶ ἐγὼ θὰ ξεθυμάνω,
ὅταν κενώσω μιὰ φορὰ σὲ κρυστάλλα ἐπάνω.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Καὶ Ἱστορία γράφεται μακρὰ τῶν Ἀθηναίων,
τὸν πάλαι κόσμον γράφουσα καὶ τὸν σημερινόν,
καὶ οὕτω πως θὰ ἐξαφθῇ ὁ πρὸς τὸ Ἄστυ ἔρως,
εἰς ταύτην δὲ αὐτοτελὲς θ' ἀποτελέσῃ μέρος
ἡ ἔρευνα τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ Τουρκοκρατίας
μὲ χάρτας καὶ περιγραφὰς πολλὰς τε καὶ παντοίας.
Τὸ ἔργον περισπούδαστον καὶ ἐπίπονον τὰ μάλα,
μὰ ἔχει προτερήματα καὶ ὁ συγγραφεὺς μεγάλα,
οὐδ' ἐμπειρότερον αὐτοῦ θὰ εὕρουν αἱ Ἀθηναῖοι...
Δημήτρης ὁ Καμπούρογλου ὁ συγγραφεὺς θὰ εἶναι.
Καὶ Ἱστορία ὡς αὐτὴν δὲν θὰ γραφῇ ὁμοία,
καὶ ἐκάστου τεύχους ἡ τιμὴ δραχμὴ θὰ εἶναι μία,
διότι, ὡς θὰ ἴδετε καὶ εἰς τὴν Ἀγγελίαν,
εἰς τεύχη θὰ ἐκδίδεται διὰ τὴν εὐκολίαν.

Καὶ ἄλλο τεύχος τέταρτον εἰς φῶς ἐξήλθεν ἤδη
τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Γιάνναρη ὑπὸ Κωνσταντινίδου.
Τοῦ τεύχους λέξις ἀρχικὴ ἐστὶν ὁ *Βουκεφάλαιος*
καὶ ἡ τελευταία λέξις τοῦ *Διαστηματικός*,
καὶ εἶναι ὄντως λεξικὸν μὲ ἀρετὰς μεγάλας
καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ φαίνεται πολὺ προσεκτικός.

Περὶ τῆς πολιτείας τοῦ Σόλωνος μελέτη
καὶ ἰσχυόντων νόμων ὁ Σόλωνος τὰ ἔτη,
σπουδαία πραγματεία ὑπὸ τοῦ Μακρυγιάννη,
ποῦ τίτλον δικηγόρου ἐντὸς μικροῦ λαμβάνει.
Ἐσχάτως ἐξεδόθη ἐν Σύρου Ἐρμούπολει,
καὶ ἄς τὴν ἀγοράσων οἱ ἀδουκάτοι ὅλοι.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς ὅτι σπῆτι μου ἀνέθη,
ὅστιν Νεάπολιν ἀπάνω, — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Εὐδῆ, — δρῶ ὅτι λάδι, τρεῖς ὅτι ζῦδι,

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμυθ.

Τυποὶ τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ἰππέως τοῦ κλεινοῦ.